

**Incipit liber alberti magni de adhaerendo deo modo
dato intellectu et affectu et summa perfectione horum
quantum possibile est proximum capitulum**

Quotant in aliquid ultimare inquit possibile est
in huiusmodi et per hanc rationem dicitur quod si
transitio de a sup ab omnibus plena et possit abstr
adhesionem ppter in se ipse xpiane pfectio fmo se natus qua
vno deo adhaerit ad qua quide adhesionem unitatua ord homo
de unitate saluti tenet quod sit ppter obsequia et dme volu
tatis conformite quoz obsequia excludit omne qd repugnat causa
no etiae et habitui. quomoi fut para motua **Et huiusmodi vob**
q adherent se ena ad ena gelum pfectione ad ea q sup rogato
et confusi fut p q ex pediat ad ultimam fine qui deo est puenit
p quoz obsequia excludit ea ena q impedit ad hunc finem
carum qd quo minus possit qd in dmi deo ferri aut fmo fut
abrenuatio omni reze cor pto insup et aut affectio diuina et
excepta **Et in quidem spūs ai sit dms deus et eos qui adorant
ei in spū et vitate ops adorare cognouit et amore nulli
et affm ab omnibus pfectis in huiusmodi iudis l. dms et illud matthei 6.**

**Qui adorauit me in cubiliu tuu i cordis tui inuina et clauso
ostio in sensu tuo et ubi corde puro et conscientia bona et fide
no facta ora pueni tuu in spū et vitate i absorto: quod
tū congrue fit ai homo ab omnibus aliis fuit ex omni pte et
extimus a toto me se excepti: ubi dimisit et singulis et clus
et obliuio cora ihe xpo natio ore sola meus de pber in sua seare
duo de sup p dicitur p dicitur: ac p hoc toto cordis et amoris affm
se in eod inuissis medullis oim vno suaco fuerit p pue ac
plemissime diffundit et inuergit dilata et iplamata et resolut**

**Et in quocumque talis p dicitur a gredi et ingredi desiderat
et fatigat: opus est omnino ut velut clausis oculis
et sensibus de nullo se penit impliat aut puerbet sollicitudis
et amor: sed nra tamq in puenia aut noxia aut puenota**

Funditus exornat. Ad eum se totum non se recipiat nec ad unquam
obviam sibi nec attendat: qui solum in christo voluerat. Sicque
per eum cum adest per horum in deum: per volentiam humanam ad divina
divinitas sue sedule et obsequie intendat. **Hic** se singula ac
cuncta indiguisse sue infangali pudore committat ex pedite et
fecere ut illud per. **Quid** sollicitudine querebat in eum qui per omnia
Et tunc per nichil sollicitudine per. **Et** tunc per facta cogitatio huius in deo
Et deum per nichil adhaere deo bonum est. **Et** quidem bene dominum in conspectu
meo se. **Et** sponsa per quem que diliget anima mea. **Et** ipse venerat
inchi omnia bona cum illo. **Tempore** hic est thesaurus ille celestis absconditus
Dignus nec non margarita preciosa que per omnibus comparata fiduciam huius
coram instantissimum mantinere iniquilla causa versus ad corporalis
comodi laudis vel honoris iactantia in fortitudine spiritus. **Ubi** quod
quid per se religiosus si luxa et tunc mundum et ante sue devotum
parat. **Ad** quod redonat status per se totum suum perfectionis
habitus conforma et exterioris dispositionis conformis sue vita et spiritus
huiusmodi et vitam ubi christus habitavit per fidem in vitam per
Hic est illud luxa romi. **Regnum** dei in vobis est quod est christus dicitur
Quae sit conformitas per se totum huius et hac vita sua in

Pro eo quod plus meos sollicitus est ad ipsa inferiora et humana
nihil per devotum in terra elongat. **Et** quod fuerit ab inferioribus
memoria affert et in terra ad superiora seculis tollit. **Tanto** per se
est ovis et per se et contemplatio: quod sicut per se non per se et
intenta: sicut luxa et tunc per se omnia. **Et** tunc per se adhaere
ipse in luxa qui deo mundo adhaere in tunc per se. **Qua** ex se est
homo in hac vita sublimior per se ita deo vult: ut tota anima
cum omnibus potentibus suis et virtutibus in deum deum sit collata deo
fiat spiritus cum deo: et nichil invenit nisi deum nichil sentiat ut
nichil ligat in deum: et omnes affert in amoris gaudio vult et
sola conditio per se formae suavitatis quae sit. **Imago** cum deum in
per se in anima per se consistit: ut in memoria et voluntate
Et qui deum ille ex toto deo in se non sit: non est anima de se
in se primaria eius et tunc per se. **Forma** namque deus est: cum deum
in se sicut terra sigillo et figuratum signo figura. **Deus** autem in se

plene sit nisi in eo p[er] se in capaxitate sua illius ad cognoscend[um]
 dei que est prima uitas: et uoluntas p[er] se affinat ad amand[um]
 prima uitas: et uoluntas p[er] se affinat ad amand[um]
 p[er] se in uita: et uoluntas p[er] se affinat ad amand[um]
 p[er] se in uita: et uoluntas p[er] se affinat ad amand[um]

Felix g[er] qui p[er] ab[se]ptione[m] commu[n]i et non in seip[s]is ca[us]a
 fantasia[m] et ymaginaria[m] p[er] m[er]itacione[m] et mibi p[er]
 iustitiam[m] in deo tendit. aliquid obliuiscit fantas
 m[er]itacione[m] quodam[od]o: et p[er] hoc consequitur op[er]at[ur] in quodam[od]o ar
 sumi et p[er] hoc m[er]itacione[m] ad aff[er]re a[m]a[m] obliuiscit[ur] de u
 Oia igit[ur] fantasia[m] sp[irit]us ymaginaria[m] et for[is] reuocant[ur] et
 deo a mente reuocant[ur]: ut in solo m[er]ito m[er]itacione[m] et aff[er]re uoluntate[m]
 tui pendat et in deo m[er]itacione[m] re[sp]ice[m] p[er] se in seip[s]is om[n]i
 a[m]a[m] h[ab]et se in m[er]itacione[m] et quiescit in deo deo m[er]itacione[m] p[er] se
 m[er]itacione[m] ar deo m[er]itacione[m] aff[er]re sua fantasia[m] et m[er]itacione[m] et
 ymaginaria[m] ad experientia[m] no[n] fiat i[n] organo[m] m[er]itacione[m] et seip[s]is ex t[er]re
 orib[us]: sed p[er] quod quis homo est homo uo quod e[st] m[er]itacione[m] et aff[er]re
 et d[icit]ur quod in homo ad fantasia[m] et seip[s]is h[ab]et et eis
 insitit: uo d[icit]ur non d[icit]ur ex ip[s]is m[er]itacione[m] et limitat[ur] bestialitatis sue
 hoc est illud q[uo]d ad bestias h[ab]et e[st] Quia ille p[er] fantasia[m] et
 p[er] se seip[s]is seu seip[s]is sp[irit]us cognoscit et aff[er]re et non
 illud: eo q[uo]d alio[m]d[u]m uim a[n]i[m]e non habeat. Deus e[st] de hoc in
 m[er]itacione[m] et aff[er]re et lib[er]u[m] arbitriu[m] ad dei ymaginaria[m] et fillitudo[m]
 creatu[m]: quib[us] debet deo in se p[er] se a m[er]itacione[m] in p[er] se et uo in se
 m[er]itacione[m] Quia obrem op[er]at[ur] obrem diligenti[er] et maxime conat[ur]
 illud impedire et in quodam[od]o p[er] se: ex quo e[st] quodam[od]o p[er] se
 et in uita uita et h[ab]et: in deo sup[er] hoc h[ab]et. D[icit]ur n[on] in se
 m[er]itacione[m] h[ab]et aliquid a d[omi]no deo: m[er]itacione[m] p[er] se illas et p[er] se
 e[st] seu passio[n]e[m]: m[er]itacione[m] solli u[er] sup[er] flua et p[er] se in se
 m[er]itacione[m] e[st] a[n]i[m]e dissoluta et uo in se p[er] se: m[er]itacione[m] p[er] se
 p[er] se lib[er]u[m] et subliu[m]: m[er]itacione[m] p[er] se alio[m]d[u]m aliena: p[er] se et
 noua: m[er]itacione[m] p[er] se et contra. Que in se no[n] uo in se
 et tamq[uam] nulla uideat[ur] p[er] se: in magna sue impedimenta

Sci

hinc facti ex acri et ovis Et deo si vultis si in terra visa
 fuerit sine magna sine pura et ut noxia et puerosa illico
 sunt recedenda perirent: et a sensibus vel leuda sunt mox
 in terra est ut audita visa vel facta et dicit et alia similia sine
 fantasia vniuersalibus ymaginibus et omnipotentiis recipiant: nec ena
 et consequenter vel antea vel tunc super hoc fantasia et ipsa
 formet et mutantur Et ita quia fantasia vult ad modum a
 mentem tunc non impedit honorem sine in ordine meditatione psalmo
 dia: sine in quacumque alia et operatione spirituali: nec tunc in
 omni re et est sic expeditur ferreque et tota anima plene oia
 et singula committit infallibili et infirme vine guidancee ad
 silentio et quiete: et ipse pugnat pro te et melius honestus et
 dulcius liberabit te et consolabit: quia si tu semper dicis uocabis
 de hac continua fantasia crebris et vana vagari ac impina
 mente fame sic et sic hinc et inde discurrere et deambulare nec non
 mentem et corpus deficiat tempus pides: et vides suble ac recedenda
 tibi consumens Et nota ergo singula vniuersalia et quicquid
 ordinem ordinem habeat sic ampe quoad modum de manu patre
 diuineque puidetur: in manifestate et in illuare ad venere
 ista uita igitur a fantasia omnibus rebus corporum mixta tri
 stantibus et passionibus exiguam: ut in terra nite et sine tunc
 cui te multiplicat talis de uoluntate: ut nichil quodammodo possit
 firmum me te et animam tuam et ipsum pure fixa ut plene possit
 a vobis huiusmodi in lumen sine dicitur **Cordis pulsat**

no

Significatio et suadere tunc vult ad sine p oibz secta et ut
 bantimus vult et pice gte et glorie pucum desideras
 et fatigis: tunc mentem meam sedula aspice ad pucum cordi
 munditia et pulsat: mentem ac sensum tranquillare: atque
 cordis affert recolligit: et inque defige sue pucum in dnu dicit Et
 tu hinc ab ipse et a familiaribus tuis et ab oibz hoibz in quibus
 te est et negans huiusmodi apud tuum impedientibus: semper
 captus oportunitate ubi et quia possit hinc tempus et modum
 tempore quietis ac contemplationis carpeis sicut foris pucum

senti vitare naufragia nec no p[er]cipimus m[un]di fugi
 p[er]hibere. **Q**uia de eo o[mn]i q[ui]e p[er]uani iudicare arquet
 cordis p[ri]ncipale p[ar]te. ut v[er]o c[on]mune claus[ur]e vel claus[ur]e
 carnalib[us] sensib[us] i[n] t[em]p[or]e couer[si]o[n]is: et cordis o[mn]ia a
 formis et fantasib[us] sensibilib[us] et ymagib[us] t[em]p[or]e q[ui]nd possit
 h[ab]ere diligens serata. **T**empe cordis puritas n[on] o[mn]ia e[st]
 o[mn]ia sp[irit]ualia sibi quodam[od]o tamq[ua]m in alio m[en]te ac laboru[m]
 o[mn]i m[en]te quod in hac vita sp[irit]ual[is] quisq[ue] et v[er]o et v[er]o q[ui]a
 recepit consequit sibi v[er]o dicit p[ri]ncipale p[ar]te cor t[em]p[or]e
 et sensus et aff[ect]u o[mn]i o[mn]i diligencia sollicita et conatu absol
 uas ab his oib[us] q[ui] lib[er]atam ip[s]i p[ar]te impedit. **I**nsup[er] ab o[mn]i ce
 m[un]di possibilitate h[ab]ere alligandi et v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o
 sic p[er] o[mn]ia diffusio[n]es cordis et aff[ect]io[n]es m[en]tis i[n] v[er]o v[er]o
 simplex et p[ri]ncipaliss[im]o bono collige et n[on] te tamq[ua]m i[n] v[er]o
 loco collig[er]e h[ab]ere agomare ar[que] hoc v[er]o v[er]o v[er]o v[er]o
 semp[er] in h[er]e atq[ue] de h[er]e fragilitate t[em]p[or]e cor ad supra in
 t[em]p[or]e t[em]p[or]e in d[omi]no x[rist]o u[er]o i[n]formare conare. **C**onspice
 si m[en]tis te iudare et p[er]cipere a fantasib[us] et ymaginib[us]
 et simplifica et tranquillare fiducialit[er] in d[omi]no v[er]o cor t[em]p[or]e
 et m[en]te n[on] v[er]o haurias et feruias foue d[omi]ni b[en]eplacit[us] i[n]
 oib[us] m[en]tib[us] tuis et p[er] bona voluntate s[er]uare m[en]te i[n] m[en]te
 sufficit tibi hoc p[er] o[mn]i studio et h[ab]ere s[er]uare s[er]uare et ad d[omi]n[u]m
 tu[um] et x[rist]u[m] ut vultis docet. **O**mnis i[n]te[n]sio studio conari et la
 bore simplifica cor t[em]p[or]e v[er]o a fantasib[us] i[m]obile et tranquillu[m]
 conuertaris et s[er]uare in d[omi]no semp[er] n[on] te tamq[ua]m si a[n]i[m]a sua sic i[n]
 illo m[en]te c[on]u[er]sio[n]is. diuinitatis talis s[er]uare et amare d[omi]ni x[rist]i de
 consilio bona corde puro et fide n[on] f[er]re te i[n]te[n]sio desiccat et v[er]o
 te v[er]o i[n] o[mn]i t[em]p[or]e et c[on]u[er]sio[n]e t[em]p[or]e plene c[on]u[er]sio[n]is. **I**nsup[er] v[er]o
 et b[en]eplacit[us] p[ar]te semp[er] et p[ar]te aff[ect]io[n]es q[ui] v[er]o fiat m[en]te v[er]o
 sic que[n]t ad cor v[er]o et i[n] co[n]sistat et ab oib[us] q[ui]nd possit q[ui]
 t[em]p[or]e i[n] absoluit m[en]te o[mn]i semp[er] in p[ar]te et tranquillare
 d[omi]n[u]m i[n]te[n]sio a fantasib[us] et formis et ymaginib[us] p[er]cipere vo
 luntatis ag[er]e a curis t[em]p[or]e et p[er]cipere absoluit et s[er]uare v[er]o
 bono amore p[er]uide radicit[us] h[ab]ere memoria[m] quog[ue] u[er]o v[er]o

Ho

super se de uaria et in ipso uero semo bono ac solo cōtū et tūc
aro fuerit pabilidū In dūtaxat ut tota aīa cū oībz potētijs
et vībz suis in dō collā unq fiat spūs cū eo In quo sūa
Pferro die consue cogitofat. Nec dem vntas spūs auoīs
quo homo oībz uotis supue et cūc volūt conformis effiat
ut sit p grā qd deus est p uāz iurēa aiabū uēdū qd i co
ipō monētū quo quis suā dei auxiliū p̄t vntā uolūtātē
Iordmānd amorē aut zelū a se ipō abūc sur sū ut dūo
deo de oī sua nēst̄ audeat plene cōtū confide hor ipō sū
deo inrū complaq̄ deo. ut suā cū grā largiat et p ipām grā
uēd̄ senuat caltāt et dīlōnē orūq̄ ambiguitatē et
timorē p̄tēntē in deoq̄ confidētē sperantē Inq̄mūchil
beatus ē p̄ qm̄ oīa t̄ illo ponē in quo nullus ē defectus
P̄cōnā qm̄ vni spūs t̄ r̄ nō spūs. p̄t̄ t̄ t̄ t̄ in dēu scōu
suscipiet et sanabit et saluabit te. Nec si d̄t̄ nūc m̄t̄ a te
veracit̄ r̄ uolūtē plus t̄ ad brām vntā cōfect̄ qm̄ oīs
dīnīe dēuac honorē in sup̄ et oīs sapiā et snā h̄ falli
bil̄ et core uentil̄ mūdi et vīc̄ cōssi in h̄s excellēs oīs qui
vniq̄ fuerūt. **Et adheret d̄ h̄o de uoq̄ deo iudato it̄llat̄**

Et quia quomodo quod in iudicio a fantasmatibus
et multiplicibus exterioribus iudicibus et sensibilibus
tantum magis a iā tua recipiabit uolēs et interioribus sensu
suis ut sapiat et q̄ sur sū d̄. Dīst̄ cego abstrūd̄ a fan
tasmatibus et p̄maginibus uēd̄ cōpātū p̄ sup̄ oīa placet
d̄o mēd̄ mēd̄a ab hūūsmōi formis et sp̄cāt̄z om̄q̄ cūā
dēuīe sūt̄ esse cū filijs homī vī qui a talibz occupatōibz
et dīstractōibz et passōibz t̄nq̄m̄. p̄uēa et simplici
mēte sibi int̄dūt̄ uat̄ et adheret. Uoq̄ si in talibz
mōdū p̄maginā et cogitōē tua sepe uacat̄ uēd̄ ē uel
rebus uoīs uel rebus quīs ant̄ quo. Deliniri sēdū aha
obīcā uarie qualificat̄ vī spūs sāt̄s aufert se a cogitōibz
que sūt̄ sine int̄llat̄. De uo uaḡ h̄u xpi amator se d̄bz
esse vntus int̄llat̄ p̄ bonā uolūtātē dīnē uolūt̄ et bonitātē
et iudic̄ ab oībz fantasmatibus et passōibz ut nō adūat

si debeat diligere vel quidquid sibi inferat. Voluntas namque
 bona ad oia complecti supe oia est unde si voluntas affit eo
 et deo in intellectu pure conformis et unita non nocet si raro
 et sensualitas et exterior homo moveat ad malum et torpeat
 ad bonum aut est si interior homo torpet de uocacione afficit si non
 fide et bona uoluntate ad heretico in intellectu modo. Et hoc
 facit si oem imperfectione et imperfectione sua adadit et cognoscat
 bonu suu in solo creatore consistit et in suis potentis et uicibus
 se ac utriusque creaturas relinquit atque ex toto et tota se tunc
 suu inuigilat ita quod omnes operationes suas dirigat pure in deum deo
 suu nec est quidquam querit in quo propriu fuerit oem bonu et
 oem felicitate et fructu et sic conformatur quod dicitur in deo quod
 cogitare nec intelligi nec amare nec moderari per se deo per se et
 de deo creaturas aut alias et scriptum non uidet nisi in deo tunc ut
 diligit in solu deo nec memorat ac eis ut de se in deo hoc
 non cognoscat uirum se ipsum facit autem huiusmodi se ipsum non alia
 uideri uult sed eum mundana sapientia facit autem superba uana
 turgida et de uo inflata. Sit ita quod hoc specialis et fiduciam
 doctrina quod accedens ad dei nomina seruicium et familiaritate et
 si uis deum ueritate posside uult et quod cor tuu de uidebis oem amore
 sensibili non uia cuiusque ratione sed oia cuiusque creature
 ut simpliciter in toto corde et non possit tunc dicitur deum deum tuu
 fatore libera absque oem duplici cura et sollicitudine plena fiducia
 in sola et quidena de oibus. *Et sic cor sit colligere in uis se vi*

Patere ea sicut in libro de spiritu et anima capitulo ascendit
 ad deum hoc est uirtus ad superum. Qui cum meritis uirtutis
 et exterioris penetratis scriptum suscipit ille uocatur ad deum ascendit
 Ab huiusce generis mundi uisionibus cor uerum colligam et ad tre
 tidia gaudia reuocem et ut aliqui dicitur contemplacionis luce
 hoc figere ualeam. *Et iam hoc est uirtus et requies cordis uis*
 cum in dei amore per desiderium figit et cum consolatione suauiter
 reficit. Sed quod in huiusce uirtute primordiale de gustacione multiphas
 impedim et nequaquam ad ipsum pertingit suscipiam raro michi in
 prompto est quod mens humana sollicitudinibus uisita non merat se
 per memoriam fantasmatibus obubere. non redit ad se in intellectu

corruptis dilecta: ad seipam nequam reuertit p desideru
 suauitatis utine & leticie spiritualis in totu in his sensibilibz
 et pntibz iactis na pt ad se tanuq ad p magne dei intrare
Dps; ergo et uirtu e ut cu humilitate reuerentia et fiducia
 in uia me uo eleuet se sup se et oze reari p abnegatione
 omi et dicat me se **C**um ex oibz et sup oia quoco diligo
 appeto et desidero no est sensibil' atqz puaquabil' et sed sup
 omne sensibile et intelligibile nullo unqz se usu e pceptibi
 lis: sed plenu de desiderio totus desiderabilis q non in sup est
 figurabilis: sed inmo affu pfectissime appenbilis **T**on
 est estimabilis sed unu de corde totus affectibilis q sup oia
 amabil' et delectabilis infimiqz bonu det pfectiois et me fac
 in memis caligine et alia ut se oleua' et p fundu me du
 et hic modus ascendendi e usqz ad cuiusmodi dicitur spm
 emans in uirtute et uirtutis in uirtute in ihu xpo tanuqz
 ardencior quito uis ascendes illi e intimior et ra' feruetio
 for quito affu p'rimior **C**um ipse i spiritualibz illa fut supio
 ra q intimiora quo ad experientias spualis **C**um affu unqz
 de spualis unquam quiescat donec fuerit illiqz plenitudi ali
 quis ut ita dicit aristas se u ex p'curas degustet et donec
 dme suauitatis uirtutis p quarulas frumqz p'inciat
 obtineat et in odore ipis p q cu arde no desinat donec
 uideat de u deoz in spon **I**n spuali omi p'fca et na dei me
 te unione et adhesionem no quiescat nec recedat donec
 affectu quod fuit qd intendit **E**xemplu hq ampe in sili
 ascendentez mouet ualem **S**i omi spualis ne t h no q deoz
 triseut se p cupiditme t in seuit stat p infimias dist'ntio
 et itineca obliq' rapier et a se quodam d'nisus dissipat
 et q' in tot sp'ge' quor ei fut q p desideria corruptisunt
 hinc motus sine stabilitate eiusus sine p'uatione la
 bor sine requie **S**i uo cor et spualis ne ab hac infimoz infi
 nita dist'ntione q deozu e p desideru et amore se teax
 et it et hoc infima de foroz paulatim se me se i unu inuirta
 bile sufficet bonu colligeb sem esse dicit et ei t'epu

dabile quodam affert in hoc scit ratio amplius et unum colligit
 et fornicat quomodo magis agitur et de peccato suscipit cloua
 et in ipso vero sumo bono unum se habuita donec tandem
 oino inuicibilis fiat et ad illa uera uita que ipse dicit deo est
 inuicibilis pueniat ut puenit sine oio inuicibilibus et tunc
 uisibilis reque sita a i eo inuicibilis et qto ac scio dicit
 in uicere pfit colloratus ut se in xpo ihu que uia ad deo
 tunc et dicit **Quid i qm euenit ho de uoq se deat deo**

Qredo ia ut ac bntoz et ut ad uero ad quoslibet committit **68**
 p quomodo magis magis et in uicibus a fana suauibus et
 oibus rebus mundalibus et reuand ac p bona uoluntate in illa
 deo unius fuis rantomagus ad stratu in uicere et pfectiois
 agitur quo quid meli quid de fctoz qz uand? **Sup oia go**
 v3 ut re uas metem uida sine fana et p magis et a qui
 b3 puz impietozibz ut nec de mundo nec de amans nec de p
 peris nec de adufo pntibz pntis ol' fumis i re nec in alijs
 nec caa in mids de puz pntis tollit et scd nū qda puenans
 simplitate te ce nū deo ex oio re mude cogi ar p i anā ma
 est in cōmune et puz se pata vuz nō reuandet fctozia
 nec curas et de stratu mudi nec de pax nec de guerra nec de
 pēonec de pluuia et plane nec de aquo huius seculi sed soli deo
 conformis est ut uideat vacare et mteret **Dic** sic suo mō uel
 nūc uel iure corpus nūc et oia pna ac futura et desig ane
 ment ar spūs tu fixe sediu oī tuū posse mude et ex p dicit in
 illa uicere ad lumen ab oibz fana et et in uolucōibz ac obnū
 bulacōibz de pue atq ut sic spātuz qmū angli mpx alligat9
 qui p oparoz carnis non impedit nec cogitacōibz uanis et
 uagis implicat **Fortificat** te spō cōn qua fctoz et mptacō
 v3 ar oibz turciab ut equanimie iconusse in vūp forma p fctoz
 in deo et nūc ad est turba aut acedia uel mēis confusio nūc ptea
 insolems aut pusillanimitis sō nec pnt hoc turcab ad ordines
 vobes aut alias consolacōes sed hoc sōld ut resuscites te per
 uoluntate bonā in uel leu ut adheas deo mēte uel uolūt
 sensualitas corpus **Deuota** nūc anā sic d3 ce cū deo vnta

111

et sua voluntate vniuersi voluntati conformem hinc ipse cum nulla
creatura comparat seu adhaerent sicut dum non erat creata si nec sit
inter solam deum et ipsam animam et sic vniuersa et singula equi me
de manu diuina prouidentie ferre infallibiliter determinat sicut
vniuersum in omnibus vniuersum in partem tranquillare et sic dicitur *Quia*
vere iudicare mentis ab omnibus fantasmatibus super omnia valere ad vi
tam spiritualem et sic per bonam voluntatem vniuersi deo in intellectu
et conformis prececa nichil est in deum me et et deum quod sit per
quod nec tunc ab se cum voluntate prouidentie sit omni possessio
vniuersi ad vniuersum et per castitatem vniuersi corpus et per obsequium voluntas
et ipsa anima et sic quodammodo nichil relinquit quod in deum me et
et deum *Et* autem religiosus sit per obsequium ipsa prouidentie et
me habens tunc et confusa et similia huiusmodi *Sed* an factus
aut verus religiosus sit in videris *Ad* adit ergo quod prouidentie
degenere et peccatis in deum deum tunc et in deum sua usque
si scias egeris et creaturae ponas qui creatur ipsi voluntate
et amore inhaerens creaturae prouidentie creatori

Exemplum deo quare omni quod exiens est prouidentia vniuersa

Quod omnia non deum sunt effectus et opus ipsius creatoris huius
loquidum inhaerentibus emundata et ex se ad nichilum redenda
necesse est momentis singulis sui ex ipse conseruare operari et
si quid in eis et sit per omnia ab ipso summo operari deo respicienda
tamquam de se operari sibi et alijs insufficientia ad quod operari
sunt sunt nichil ad aliquid finem ad infinitum *Et* in ipso non solo
co et ita cum ipse et in eis sit omni vniuersum ad contemplandum
vniuersum et operari qui cum vno voluntatis vniuersi possit et sciret
in infinitum omnibus non creatoris perfectiora prouidentia nulla quod sine
sed in intellectu contemplandum et quomodo finem vniuersum perfectior
ac solior quam in ipso deo creatoris summo et vobis bono a quo
in quo per quem et ad quem omnia et omnia sufficientes est in infinitum quod
in se componerent prouidentie simpliciter ab eterno in quo nichil quod
non sit ipse apud quem omni instabilium sunt esse et quo omni in
lud manet origines nec non omni vniuersum atque temporalium deo sem

vite vivunt voco **Q**ui oia complet omnia singulari se
 toto generaliter implet cuius rei in timor e et pinalior per
 essentia qui res sibi in quo oia sit fut vnta et in co sem
 ptime vivunt **D**icitur si ex infirmitate aut tristate intellectus qd
 magis tenet in excantibus contemplari tunc her optima vicia
 et fructuosa contemplatio videtur hoi mortali possibilis ut salte
 turas sine tra excatore fiat consuegat delirao i ipso creatore
 deo uno et terno nri se ut in ardore ignis dmi amoris ut
 de vnta nre et in alijs ad merita felicitatis eterne **A**diadit **vite**
 est etia in hoc dram nri contemplatio catholicoz fidei
 et phdri gentiliu qz contemplatio phdri e ppe p foci contem
 platio et ideo consistit in intellectu et ideo finis eoz i hoc
 est cognoscere intellectus **S**ed contemplatio foci que e catholicoz
 est ppe amoris ipia qz contemplatio dei pno no sicut i sine
 vltimo in intellectu p cognoscere sed tris ad affa p amore
Vide sancti contemplatione sua habet amore dei rāp p v
 mentu qz felix e ois omni ihu xpm cognoscit et habet spua
 lit p graia qui sine gra corpore vel esse material **D**ico da
 aia ab omibz abstracta et inscupam repletur contemplatione
 onibus dilatat et se stala erigit p qua trisat ad contem
 plandū deū et qua contemplatione aia iat de sat ad bona
 celestia et diuina et ad cōna et oia realia alonge p spirit
 talia nichil sunt **V**nde qm in deū p ad mag p via remonōis
 pmo negamus ab eo corpalia oia et sensibilia et magi
 nabilia 2° etia intelligibilia **A**d vltimū hoc ipū e
 sedm qd recatū remanet sedm dromsu et her e
 ratio qua de q in habitate dmi qua uios sed nrius ac
 p hanc ad lucē taccessibile verū nō pūp q spūale
 sed q aiāle ideo consueto ordine pceditū e a labore
 actiōis ad qdē contemplatiōis a vntibz moralibus ad
 virtutibz et speculatiuas **D**emqz oia mea quid omi
 pais ita pluma supuacue et semp in hys agis
Intende et aia hoc vntū et optimū bonū i quo bonū e

et et sustinet iustitiam et ego qui omnia sunt preter ipsum et habet
ipsum uocat in Jobis xvi heret vna etia ut cognoscat
te et ppheta sanabor in apparuerit gloriatur

Actual deuotio sensualis est non in curada est sicut uoluntate

Distinctio non multum curat actuali in **Deo adherere**

Deuotione et sensu leni dulcedine ut lacrimas si non
p bona uoluntate in intellectu sed in actu in deo in te vult
Cuius sup oia placet deo in eis in da a fantasiaz et
ymagibus specibus et similitudinibus etiam reatant Deo
namque monachis et alie non ab oi recarata ut soli deo in
se in deo et expedite intendat varet et adheret Cuius ob
rem abnegat in mensuram et in deo se quis xpm dicit qui de
paup obediens in pns humiliatus est et passus in cuius et vita
et morte multi scandalizati fuerunt ut inquit ex veritate
etiam in preterea aia se parat a corpore non abintit quo ut q agat
sub delecto corpore sine adburat sine suspendat sine male
dicat et melius qpt has turias corpi illas conuictat sed
solum cogitat illud in te et in te et id vni qd dicitur necesse est
sic et in te heas ad corpus tuum qd ia non sis in corpore et cogi
somp de et in te aie me in deo et dicit sedule cogitatu in
in illud vni de quo xpūs dixit ploro vni est in te et
senect ex hoc magna gratia ad mensuram in te et cordis sui
plurimorum acquirere id est deo in te in te boni est tibi in te
si te in te aia a fantasiaz et quibus in te in te in te in te
in te in te in te in te in te in te in te in te in te in te
et adheret deo et ut sic in te in te in te in te in te in te
sunt sicut et sancti in te in te in te in te in te in te in te
solum cogitabat aie senectate et et in te in te in te in te
in te et p bona uoluntate deo vni et oia in te in te in te
ac si oino aia ia diuisa esset a corpore **Ex** his et p pende
quoniam p bona uoluntas in deo vni in te in te in te
in te in te in te in te in te in te in te in te in te in te
in te in te in te in te in te in te in te in te in te in te
in te in te in te in te in te in te in te in te in te in te

170

170

ad
ab oibz

tamq̄ nō sūm et sic vilipe ndit oīa q̄ inferūt sibi vltimū
 sue ac si fuerit alci et nō hōi **Qui** enī ad hēt deo vñg spūs
 est rōco **Et** rūquā ḡ audeas vel oīno corā dno deo tū nō te
 aliquid cogitāe vel ymagināi qd̄ corā hōibz et ubi est vel
 audiri vā videri p̄t̄ dei reuerētiā p̄ncipalit̄ **Est** et q̄ vult
 oēm tūū cogitari et cogitacōz ad solū deū et q̄ cūq̄ tamq̄
 nichil aliud p̄t̄ p̄m̄ sit sola mentis aac̄ intucci sicq̄ nichil cō
 ferri quod est p̄fecta iusticia vñc̄ fūm̄ **cu** **vñdēam**

1150

Qualit̄ temptacōibz ē resistē et t̄bulacōes sustinēde

P hōm̄ nemo accēdēs ad deū vtro et utroq̄ corde est
 quin vtracōibz et temptacōibz p̄bet̄ **Idē** in oībz
 temptacōibz vel hōr seruet̄ vt si seunat̄ non confusur̄ aut̄
 et p̄ncip̄ ac cōmūit̄ cū hūilitate et longanimitate portet̄
Et vtro blasphemie sicut et ne p̄t̄ hōr oīnino fūm̄t̄ t̄ncas
 p̄ nichil nichil aut̄ vtrūq̄ cōm̄ casdem̄ fac̄ potēs q̄ oīno hōd
 fūm̄t̄ s̄as p̄ nichil reputat̄ q̄ q̄ blasphemie nequisit̄ et
 fōdit̄ sicut et horribiles sūt solū nō curā cas sed p̄ nichil
 reputat̄ et cōm̄ p̄ne et tibi nō imputat̄ nec delictū sūp̄ hōd
 cōsp̄t̄ formac̄ fugiet̄ p̄ul̄ t̄m̄ q̄ si eud̄ vt sit et s̄as famōs
 contempserit̄ **Dupl̄** oīn̄ ē valde nō p̄nt̄ se ab̄ip̄m̄ et sp̄m̄
Quō ego talia p̄mit̄ nō curat̄ s̄as t̄ncēdū sicut de
 misis volūnt̄ corā oculis cōm̄ volūntatē **Quid**cat ergo
 serui hūi xpi tā facile nō impōt̄re fugē a fac̄ dñi et hinc
 nō indignari m̄m̄rac̄ et q̄ alari sūp̄ vñḡ misis vtracōibz
 vñ l̄uis temptacōis suspicōis t̄ncac̄ et d̄t̄m̄ōis iustificac̄
 et cōnūḡ ad iusticiā cū sola manu bonē volūntatē in deū
 evertē p̄nt̄ oīa hōr fugari **Et** ex̄ p̄ bonā volūntatē h̄ hō
 corū in possessōz s̄as angelos et p̄dēs et p̄t̄ rōcos in sup̄ et
 p̄ bonā volūntatē oīd̄ temptacōis sup̄at̄ sicut misis manū de cal
 uicē caput̄ fugat̄ p̄x̄ ego hōibz bonē volūntatē p̄m̄de q̄
 ne aliquid dicit̄ offeret̄ bonā volūntatē deo **Crūp̄** bona vo
 lūntas ē origo oīm̄ bonorū et oīm̄ m̄t̄ d̄t̄m̄ quā qui h̄t̄
 incipit̄ seruet̄ h̄bz quidquid ei ad bonē viuendū op̄ est

Si ergo volueris bonum quod potes facere deus compensat
Igitur secundum hoc etiam lex immutabili stabilitate firmatur
ut in voluntate melius sit in beatitudine aut in miseria penitus
atque supplicium. Dilectio enim est magna voluntas deo frui
diligens appetit deo placere diu feruentissimum desiderium deo
fructuendi. Demum temptari non est peccatum sed materia ex an-
te voluntas ut homo ad multa bona proficiat temptatio
cum tota vita hominis super terram temptatio censetur. **capitulum xii**

Affertur omnia supradicta. **Amor dei quod efficax sit**
et quatenus salutem vitam non includit nec prosequitur
nec salutem nisi per amoris quod supplet per omnia
viam ad salutem in indigentia et in eo habet omnia bona habu-
dantia nec deest summi desiderii gratia. **Amor** solus amor
est quo coniungitur ad deum in se conformari in deum adhaerere deo
vniuere deo ut simus unus spiritus cum eo et beati in huius gratia
et ibi in gloria ab eo per eum. Amor quippe ipse non quiescit nisi
in amato quod fit cum obtinet ipsam possessionem plenariam atque
pariter. **Tempus** amor ipse qui a caritate est via dei ad hominem
et via hominis ad deum. et in actione de qua hinc non potest obicitas
non est. Si igitur caritate habemus deum habemus: quod deus caritas est.
Proinde nichil amare alicuius nichil subniti. quod peruenit
nec quiescit donec ualuerit tota amabilis peruenit et dicitur
et perfundatur ac totalitate et unum se sole facere cum amato
et si fieri potest ut hoc de misericordia sit quod amatum et ita nullum partem
nec dum me se et obicitas dicitur quod amatum quod est de qua se vehemens
trudunt eum et deconuincunt quiescit donec omnia in se fiat et ad
ipsam ipsam veniat. **Est** cum amor verus omnitue et in se
tue in se conformans amantem et amatum et eorum ut sit unum amatum
in altero et ad se in quatuor in unum potest quod liquet. **Primo**
quoniam ad unum appetit unum quod amatum sit in amate vi
in unum dicitur et delectabile reuocatur in appetitione quatuor
et e regione per se amatum in se fugit quod ad amatum pertinet
non superficialiter sed in se de se et quod ad interiora eius in se

Sed quia ad vites appetitibus et affectibus amantur dicit
 amantur sunt vites in affectuosa et complacencia et iocunda
 eius dicitur in vitiis radicata. Et vitiis amantur est in amato
 toto desiderio et conformitate secundum idem velle et nolle in
 eodem gaude et iocari in amato. Idem ipse. Te autem amor
 quod fortis est ut mors dilectio amantur ex se et tollat eum
 in amato sanctus ei in inimitabilem adhaere. Plus enim est anima
 ubi amat quam ubi amat quod sic est in amato secundum propria naturam
 vitiis et voluntate: sed in quod amat tunc est secundum quod est forma
 quod anima bene dicitur. Non est quod aliud quod nos ab exterioribus
 sensibilibus nisi nos et exinde in ihu christo ad secundum pri
 pium et degustandum puram dicitur. Quia in anima trahat
 quam amor christi quam desiderium dulcedis christi ad se iocundum
 principium degustandum puram dicitur christi. Non magis ad
 est quod amoris vitiis que anima de vitiis ad fastidia celi celsa
 pugnare nec ad summam beatitudinem quod venire potest in amore
 et desiderio puritate. Ipse anima amor est vita alio deus et
 affectio ipsa in quo omnis lex et propheta vni et diu dicitur pendet
 vni et. Aplos ad Corios. Plebitudo legis est caritas. Et prima
 ad thimotheu finis per ipse est caritas.

Qualiter cor sit recolligendum iuxta se cum spiritu dei

Proterea cum ad heret et querens alia bona oino simus ex
 nobis insufficientes nec aliud de nobis. Ipsi dicitur dicit
 solo a quo solo omne per bonum ex vitiis possit quod non sit primum
 sum solo hoc vno excepto quod super est que ad momentum per se suo
 beatitudinis ore anima et ex nobis in se digne ut vni in ot
 casu et cunctis ad ipsam ore vni caritatem sicut rei miser
 pauperes vni diu infirmi in opibus subditur in aut filii ac tollit
 in nobis ipse desolat huiusmodi in vitiis in in amore et
 amore recolle et compoite manuo vero mudoque affectu
 ex ubi se in magna dicitur de se et ardeat nec vni in in
 rodis et simplicitate et sicut in vitiis supplicem et expone
 mo sibi plenam fiduciam vni nobis in vitiis in vitiis ita

maxat dicitur ut expeditur scilicet et inde nobis ei tollit
vsq; ad vltimum fidelitatem committunt et officium suum qua
re et proia nihil nobis suentibus refuantes ut impleat
nobis illud bñ vsaer qui loquitur de hac orone dicens
Tunc erunt vni in deo et dñs deus erit in nobis oia i oibz
et solus qñ illa sua pfa dilectio qua prior ille nos di
lexit i nei quop cordis rificat affm **Q**uod ha fiet ad
nobis ois amor vñ de dei omne studiu ois conatu de usq;
ois cogitatu nra ouicp qd videntis loqm qd speramus de
erit illaq; unitas q nra e pñs cu filio et filij cu pñe i nru
fuit sensu mentiq; missa ut qd admodu nos ille sinera
et pura atq; indissolubili diligit caritate nos quop ei
tra et inseparabili dilectio iugam i s; eadem copulan
ut quidq; speramus quidq; intelligimus quidq; loquimur et
oramus deus sit **H**ec ergo mēdo hic conatus et finis spū
alis hois est ut ut vni magne fuit bñudis i ho corrupti
corpe possit de mear et quodāno accā illiq; celestis bñudis
et conuiscōis et glorie capiat in hoc sēlo pfigurac **H**ic
in p finis conatus pñs e ut cor sp; extrinsecu atamē ab
omni situ carnali ad spūale corde subleuet donec ois
cōsua euisq; voluntas cordis vna et iugis efficiat ois
Cumq; ita mēs de porta fere terna ad deū i quo solo semp
dixit dñs esse terno spūalibz hois respicit aut au ab illo
sumo bono vel pua spūa^o moro pñs ac pñs iussu i nra
est credenti pmissa fuerit tñ quietate fundata vel ab
omī carnaliū passionū nexibz absoluta et illi vno sūo
bono terna sūa ad hēsit intentione aplinū illud i plebr
dñe intinssione orate et in oī loco leuāb purtas manū
sue ut et discipulor **H**ac enī puritate si d. in pñ sensu
mēs absorptio ac de terno sui ad spūale in sine angelica
silindit iustiformato reformato quidquid i se recepit
quidq; itaueit egrit purissū atq; sincerissū orō erit

Herapude si conuincis idisrupte que ad mon ab uno
discriminy eit tibi in tua nrisione et recollone iam
facile ac pemptu contemplari ac frui sicut uoue na
Conscience attestatio omni iudicio reqeenda ca^m 14

Dividat spualeni mens pnam punitae et mgllice
in deo consequenda us medioit ad hoc pfiere
videtur in oi qd de nobis dicit scunt et agunt semp tante
admiriora mens arthana remittant. et tibi ab oibz a b
abstn et m nob totu coram statuam. uob i cogitacione
virantem nos. et vngs iucmug et videbim q pcuty meul
pfit nob sed plim obet si laudat uel honoran ab ex pfit
et ab ut m vitatib cogitaco de nobis culpabiles et exi exi
Et sicut tuc nichil pder si quepia ex hois laudat et confid
amur: in e regione nichil obet si ab ex qd conepit vntipat
et pferatib fuit. ab m n inoibz vte p hupl et inopus
expar: ymmo q plim semp n panā et sileno et quiete uo
incito in dno gulari habet d. quide nulla uocbit aduſtas
ubi no duat iniquitas Et sicut nullū ualū impunitū ita
nullū bonū remunerat qd re qd uel m qd ppoſit mēde
et p m id expate uel reſpē ab hoibz: sed solum ad dno deo
no in pnt: sed in futuro uo nrisioze m tpe sed n et m tate
liquet ergo q nec magis aliquid nec melius qd semp i
oi tbulaco et euenire ad miriora mens seriora: et tibi
in oare ipm dnu ihu xpm aduore i tptacoibz et tbulacoibz:
de ubi humiliari i tressioe p m et laudat ipm deū et p m
corripit et consolant i iustp et oia et sugla i se uel t a b
Aspera sue adusa equimit ampe expedit et seruit de man
sue i fallibilis puidencia a disposicio otomate Et quibz
sequit et p m dā remissio. amaitudis expſio colla^o duladio
et scuitans. infusio grē. et misericordie amro. et corroborat
familiaitay atqz habudat de ipō consolat firmitas p d h
tio et omō Sed nec uelim iimitari eos qui p ppoſitum et
uore p harsaico scriptos carius et alu^o uidei habet appare

ab ex tota hoibz fatigat: quibz in uitate de se di
dicunt: quod quidem ex me demere est: si uis que
appet aut expect laude huana uel gloriada se uel ab
alijs ad nihilominus nisi? repletis sit illerobus et pms
gruissimis Et ac qui p9 h9od uanissima ferit: fugiet ab
eo p dnta bona: et dedos iareit. De me ego p onit nus
habes mala tua et idoneitate et cogrosto te: et huili
eris et tany pcepsum indignissim viliissim abicitissim
aboibz haba no refugias. pte graussia pna et mag
mala tua. Tu ad te repura te me alios ut srouam
ut autu: zizania me etia: palca me qua: lupu
me oues: sathan me filios dei. Sed ne viliis reuereri
ab alijs: alijqz pferri: sed pumo pona toto corde et
spu fuge vireus huius pestilencie uenend laudis repuaes
lactuue et ostentacend ue vii me ppham laude: pna
in desiderijs au sue Et psalms. Tu bna te dicid
qui te denpuid et via gressu tuo dissipat Et luce vi
De num bndixere ut vobis hoies Contemptus sui qut
causet in homine et qm viliis sit ca quita decimu

Proinde quanto qd vilitatis sue cognoscit: tanto
plus et impudens dñe maiestatis est inspectore
Et quito simplicius aliquid pte vimate et usina sibi p
i onis suis? viliior tanto in oculis dei? pnosior. Tu
p te studeant toto desiderio com nos viliissimos reputari:
et recidi indignos oi bnficio? nobis displice soli deo place:
ab alijs indignissim et viliissim reputari. Insuper sup etu
laroibz et afflictioibz et iureijs no moueri nec sup humilitud
inferre conuideri: nec rogatoibz con eos tuolui uel indignari:
sed equo aio credi viliis. ratis te iureijs vili psonibz flagit
et delitioibz et dignud gra reuera qui ve feri peniter et lugit
ille ab oibz honorari: diligi abhorret: nec sub fugit ne ven
nuit se quoda mo odiri: conulari despin vsq in fine vt de

huiusmodi et puer corde soli dno deo sicut adhuc videtur
 triad dnm dei soli diligendum et seipm sup oia abhor
 rendum et ab alijs appetere diligendum no requirere labor
 cruciatu nec corpis validudo: sed pono solitudo corpus
 et sollicitudo cordis: labor cordis et quies mens: ut scilicet
 labore cordis et affectioe mens intume sue gurg et corpale
 se ab illis infimis euellat et sic ad celestia et diuina surgat
 et ascendat. **S**emper hoc facientes mutamus nos in deo
 et pnpue nris fir: qm ex corde eligimus sue uoluntatis dapna
 et et conceptu pimus nos ut pceptis et obprobrijs
 ab oibz estimari: pmo inuicem luti fedu abhorreci a
 clauari: su qm corpali et nris uoluntatis sospitate uel
 comodo pferimus et alia pms qm motu hanc et corpale
 vite consolatoe: desiderare qm nris offensioe culpae
 et pau sue remissione luce deplange et deinde ab ays
 magis magis sp uiliores haberi et n oi uiliter indigni
 i oculis nris cordis fieri ut soli deo placeamus cuq solido
 diligimus sepe ei adyciamus nec ira aliquid uel uis affia
 n soli in ipm dnm ihu xpm qui solus iactat i no affia
 nec de illo sollicitari et curare n ex ipso in conditione et
 prudentia uinisa et singla currit et subsistit. **S**ic go cir
 tu amo delinari sed uer toto corde luce. **C**um obre si
 no luce ppe hoc luce. **S**i uo luce ppe hoc magis lamē
 tare qui doloris causa tibi si pndu ppe magis offensioe
 maximas et pna infima. **S**icut go no sollicitudie: gerit
 sup spualatoe dispone qui suam suscepit dampnata
 sic qui lamētat et effiant luce neq delinere neq ire
 aut glē uel indignatioe humanoi a qm attendat. **E**t sicut
 alia nuda alia sut dampnatoe habitata: in luce non
 et ad pena obligata debita pna et iustine ab tuozys
 et no obligatis alia non penam debet et et remota. **U**oq
 non esset pna rei obnoy et tuozys i compensatoe et
 satisfactioe pna q n mag cir in pna iusticia culpa
 et libetior esset iustitia q in nocēna. **O**ra go abnegada

pro

omnia contempnenda oia exantia et vitanda deple
na xpc de boni luctu pme carcat fundamendm jgi in vita
te ihm xpm diliges et pcedi luges et cum corde et corpore
poras in vitate volore de suis pms et offensionibz habes
in vitate futurid regnu pape inquit nec no in vera fide
medua pcedi et iudici etm possides et sui exutus timore
et meoua firmat xpc reassumes no dicitur conabit nec
curabit nec sollicitus est de aliquo alio. **¶** Hec quod q' ad
bitum impassibilitate et deu curat festinat o' die in qua
no maledict' et conuincit: se multu dampnu arbitret
sustinisse. Impassibilitas ad est a vitiis et passionibz lib
tas cordis mundicia et dnu conam ornatus. Estma igit
te ia mortuud que no ambigit de morte mortuud et post
mud argumet' omni cogitacioni locutioni opm uoiz au sedm
deu sint sit' iudiciu hoc vid' si hys magis huius et mt te et
in deo magis recollas et confortis fucis. Si ar alit' m te
teppereccis suspnu e' sit ne no sit sedm deu nec amptu nec e'
p'fina. **¶** *Puidencia dei que se ad oia expedat ca 10*

¶ Et uti ut me p'futa sine impedimto expedire scire
et mude in dnu deu ne'u lib' et tranquille ferantur
conuigam' et viciam' cipi finit' ad hanc in q' quimie' i' p'p'is
et aduersis in vita sine i' morte opus e' ut aita et fuga
i' disuisse sine i' fallibili p'udene dubie comitatus et trisse
¶ Hec m'cu cu ip' solus sit q' oibz dat ee posse et opari. x
p'om vnu et oparet' sp'z modu et ordme i' uno ponde et
mensura p'vni cu fiat opus p'suppoit op' n'z: ita op' n'z
p'suppoit opus dei recant' conuigam' ordinat' et aduistra
tis et q' ip'us solus sit in finia potena sapia bonitas et
cc'inalitas misericordia iusticia et vitas caritas q' inuicibilis
et iustas et i' mensuras. Nulla go res p' p'p'ia vnu subsiste
nec agit n' agit i' vnu ip'us dei s'z p'm mouens p'm p'p'ij
qui e' causa ois actionis et opari in o' agere. **¶** Hec q' i' ad

ratione ordiō p̄tinet dō immediate oibz p̄udit
 et vsq̄ ad vltima singularia. Nichil igit̄ a maxio
 vsq̄ ad nūmū sempit̄nā dei p̄udētia effugit
 nec dēminat. siue ī nālibz siue ī volūtarijs siue
 ī casualibz siue ī fortuitis ī de se ītenti. Et nec
 aliqd̄ dō facē p̄t qm̄ sub ordine sue p̄udēcie ca
 dat. sicut nō p̄t facē aliqd̄ qd̄ eius op̄atioi nō sub
 datur. **Extendit igit̄ diuina p̄udēcia se ad oīa**
et singula. etiā vsq̄ ad hom̄ cogitata. Quia de re
iuxta illud p̄e petri v̄o oēm sollicitudinē nostrā
piet̄is ī ipm̄ qm̄ ip̄i iura de nobis. Et rur̄ sū p̄p̄ia
facta cogitatū tuū in dño. Et cetera. Et respicit filij
naacōy hom̄ et sorore qz nullus sp̄auit in dño et
sp̄sus ē. p̄māsit ī mādatis ei⁹ et delictus ē. Et
dñs ait. Nolo sollicitū ē. dicit̄ qd̄ māducaber̄ ē.
Quat̄q̄ ḡo et q̄ntūcūq̄ magnū a dno sp̄are possū
erim⁹ sine dubio accipiū iuxta illud deut. q̄nto.
Oēm locū quē calcauit pes v̄i v̄i erit. qz q̄ntūcūq̄
desiderat qd̄ potit̄ tū erit accipturus. v̄n̄ l̄y. Auctor
oīm dō tanto habūdat vsq̄bz piet̄is vt ad q̄ntūcūq̄
gr̄as fiducie sinū extendē potim⁹ tū erim⁹ sine du
bio accipiū. v̄n̄ int̄ v̄o. Quat̄q̄ oīat̄s pet̄is ē. Por
ro q̄nto hec ip̄a fiducia in deū fortior et īstātor. et
q̄nto in deū cū hūilitate et reuerēcia se violēt̄ erigit
tanto secur⁹ et habūdānus ac atiq̄ qd̄ sp̄abat ip̄e
trahit ac obtinebit. Arceo si īter hec p̄p̄e multitudine
et magnitudine p̄cōy fiducia in deū se erige tependo
retardat aiaduertat q̄ h̄oī ē qz oīa possibilis sūt ap̄
deū. et qd̄ vult necē ē vt fiat. Sic qd̄ nō vult īpossibilē
ē vt fiat. et qd̄ tā facile ē ei tā inuābilis p̄cō q̄ntūcūq̄
enormia remitte et del̄ sicut vnū p̄cōm. Et sicut p̄cōr

no p̄t q̄m̄ in se 2 ab inuicibilibz p̄m̄s surḡ et se
ab eis exant̄ et absolue sic nec ab vno p̄m̄o. Non em̄
no possu? no solu face s; nec cogita bonū a nobis
q̄i a nobis s; hoc a deo 2. Attū vtrq; multū p̄uilo
suis 2 pluribz rectū ē p̄m̄s cetis p̄ibz qm̄ vno
solo qz nullū malū ī p̄m̄tū. Et cuq; p̄m̄o mōli
debet īfinita pena et hoc de rigore iusticie. eo qz
q̄dlibz tale p̄m̄ sit cōt̄ deū q̄ est actus īfinit̄ ex
renac dignitatis et hōcificāne. P̄ca 2m̄ aplm̄ sat
d̄ns qui sūt eius. et īpossibile est alique illoz pene
iter quosnūq; amfractus et fluctus cetoz scandaloz
satisfactū p̄seruatiōnū discordiaz heresū tribulatiōnū
adūsitatū atq; rēpianōnū q̄lūm̄q; eo qz nūc clōz
suoz et terminū meritorū sit et̄nalit̄ et inuicibil̄
p̄usū ab eo īm̄ vt enā oīa bona et mala p̄a et alie
p̄sya et adūsa eis coopant̄ in bonū. n̄ forte qz glioso
res et p̄banores appareāt ī adūsis. Secūe ḡo et expe
dit̄ nūca et singla em̄itta? plena fiducia d̄ne p̄udent̄
q̄ idcirco p̄mittit mala q̄lianūq; q̄lūm̄q; fieri et bonū
2. et bñ fit vt smat ea fieri. nec fieret n̄ p̄mittet ea fieri
nec alie nec pl̄g fieri p̄nt n̄ īq̄m̄ p̄mittit. qz sat p̄t et
vult ea ī m̄dū succere et disponē. Sicut em̄ eis op̄uācōe
oīa bona fiūt. sic eis p̄missione oīa mala bona fiūt. vt
certe ex hoc appareat eis potēna sapia clemēna xp̄i m̄ia
et iustina vitas gr̄e et defrūb pulchritudo vniūsi xp̄anōi
oppositoz laus bonoz reprobz malina atq; pena. Sicut
in p̄dicē cōuerso cōvicio rōfessio et p̄na m̄saculo p̄c
tas et caritas. lausq; eius et bonitas. No tū eis sp̄ edit
in bonū qui male agūt. sed vt cōt̄ ī p̄uilo magnū et
maximū malū p̄uēriatōis s; gr̄e et gl̄e et iusticiōis
culpe et pene nō nūq̄m̄ enā ceteris. A qua nos custodiat
ih̄s xp̄s. Amen.